

HÍVÁSOK

Pap József

1

A remény szét nem málló
Köveiből raktam utat
Hogy elvezessen hozzám

Emlékeimmel megvilágítom

Közeledő lépteid a jövőt
Kopogják halántékomon

Gondosan összeválogatott
Szavaim eléd futottak

Elárulnak engem

Lendülő karom kétségbeesés

2

Ez a tér a ránk bízott jelen

Megférés-talapzatán
A meg nem nyugvás
Égtájak zajos nyüzsgése
Lefogott gyökérzet
Szárnysuhogás

Ne is menekülj szemhéjad sövénye mögé

Itt forgunk lengünk
Kiszögezve is
Önkényesen

El nem taposható csillagok

3

Elém tárt tenyered fürkésszék

Nyíltság
Titkait parljára kivető folyó

Alázat
Kérlelés nélkül leheverhető fű

Ragaszkodás
Egétől el nem fordítható fa

Felkínált tájain

Szavaid óvod csak kebled melegébe rejtve
Feloldozzák-e
Madarak torkából gyűjtött szavaid

4

Miért szakadtatok ki szemézből
Bizakodása fénygyökerei
Réseket nyitó nappalok

Éjszakája homokszem-ébredlét

Házak kifordult szeme fehérje
Körözi mozdulatát és kinézik
Kilincsig sem érő szándéka miatt

Vágyak duzzadó folyamágyai nappalok
Kanyarodjetok elnehezdedő léptei alá

A véget nem érő játék
Megszakadt szembogarában

Kakukkfióka sírása hangja

5

Nem a fény asztalához
Szóltottak minket
Hallgatásunk eresztékeibe
Árnyak akaszkodnak

Szemlehungyással le nem rázhatók

A csel jól bevált mozdulatait
Idézem szavaid rejtekéből
Az alvó ármányokat
Mállasszák le az érdes tapadást

Szerelmünk ártalmatlan ujjai letöredezték

Hogy is hihetnél a fényuhogásban
Árnyakat vonszolunk magunk után

Megértést nyílnak majd kihajtó csonkjaink